

عنوان مقاله:

نقش دینداری و مسئولیت پذیری در پیش بینی تعهد زناشویی دانشجویان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای مشاوره، دوره 16، شماره 63 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا شهریاری پور - *semnan univesity*

سمیرا نجفی - *mazandaran univesity*

علی اکبر امین بیدختی - *semnan univesity*

مصطفی رئوفی - *semnan univesity*

فرشاد مرادی - *semnan univesity*

خلاصه مقاله:

هدف: تعهد زناشویی، قوی ترین و پایدارترین عامل پیش بینی کننده کیفیت و ثبات رابطه زناشویی است. در تعهد زناشویی عوامل مختلفی دخیل هستند که از آن بین می توان به نقش مهم دینداری و مسئولیت پذیری اشاره کرد؛ این پژوهش بر آن است که رابطه بین دینداری و مسئولیت پذیری با تعهد زناشویی را بررسی کند. روش: پژوهش حاضر از نوع توصیفی- همبستگی است. جامعه آماری پژوهش تمامی دانشجویان متاهل مقطع تحصیلات تکمیلی دانشگاه سمنان در سال تحصیلی ۱۳۹۴ بودند، نمونه ای به تعداد ۲۹۹ نفر (۱۵۹ مرد و ۱۴۰ زن) با روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب گردیدند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه های تعهد زناشویی آدامز و جونز (۱۹۹۷) و دینداری گلاک و استارک (۱۹۶۵) و مسئولیت پذیری هریسون گاف (۱۹۸۷) استفاده گردید. یافته ها: ضمن ارتباط مثبت و معنی دار همه ابعاد دینداری با تعهد زناشویی؛ نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام نشان داد که دو متغیر مسئولیت پذیری و دینداری، باهم، ۵۰ درصد از تغییرات تعهد زناشویی را پیش بینی می کنند، همچنین از میان ابعاد پژوهش بعد عاطفی و مناسکی به همراه مسئولیت پذیری باهم ۲۳ درصد از تغییرات متغیر ملاک را پیش بینی می کنند. نتیجه گیری: نتایج پژوهش نشان داد که می توان با ترویج و اشاعه باورهای دینی و همچنین افزایش حس مسئولیت پذیری، پایبندی و تعهد زناشویی را در بین زوجین افزایش داد.

کلمات کلیدی:

religiousness, responsibility, marital commitment, Semnan University, دینداری,

مسئولیت پذیری, تعهد زناشویی, دانشگاه سمنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213025>

